SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 70. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, APRIL 14, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 14-го КВІТНЯ 1994. Ч. 70. РІК CI.

В УКРАЇНІ ОБРАНО НОВИЙ ПАРЛЯМЕНТ

Київ (Р. Р.). — Під час другої тури виборів 9—10-го квітня обрано ще 259 народних депутатів. Таким чином, загальне число обраних депутатів — 337, отже у новому парляменті є конституційна більшість.

За попередніми даними, до нового парляменту, увійшло 56 депутатів України попереднього скликання. Найбільше депутатів обрано в Донецькій області — 43; в Луганській і Харківській областях по 24; у Дніпропетровській 21; в Одеській — 18; в Запорізькій — 17; в Івано-Франківській і Київській областях по 12; в Чернігівській, Полтавській і Вінницькій — по 11; в Херсонській і Житомирській — по 10; у Криму, Хмельницькій і Сумській областях по дев'ять депутатів; в Черкаській, Тернопільській, Рівенській, Миколаївській, Кіровоградській областях по 8; в інших областях обрано від двох до шести депутатів.

Серед обраних депутатів найбільше число становлять безпартійні — 169. На другому місці Комуністична Партія України — 86; Народний Рух України — 20; Селянська Партія України — 18; Соціялістична Партія України — 14; Українська Республіканська Партія — вісім; Конґрес Українських Націоналістів — п'ять; Партія Демократичного Відродження України — чотири; Партія Праці — чотири; Демократична Партія України — два; Соціял-Демократична Партія України — два; Українська Консервативна Республіканська Партія — два; Громадянський Конґрес України — два; Християнсько-Демократична Партія України — один.

До нового парляменту обрано 33 економісти, 26 юристів, 47 працівників сільського господарства, багато освітян, психологи, політологи, соціологи, фізики, математики, металурґи, журналісти, медики і представники засобів масової інформації. Є також робітники, шахтарі і люди без професії.

На думку деяких коментаторів, центристські сили — УРП, ДПУ, ПДВУ та інші — очевидно не зможуть зібрати достатньої кількости сил, щоб створити бльок і мати змогу забльокувати якісь рішення. Всі незалежні (позапартійні) депутати переважно є представниками керівних реґіональних структур. Тож легко передбачити, що вони симпатизуватимуть з комуністами і можливо, навіть створять бльок з ними.

Керівник Народного Руху України Вячеслав Чорновіл сказав, що демократам треба об'єднатися, але мало надії зібрати третину, щоб створити бльок, тому Рух у новому парляменті бльокуватиметься з „лівими". „Бажано, щоб комуністи теж не зібрали третини голосів і не змогли забльокувати важливі рішення", — сказав Чорновіл. А що до нового парляменту увійшло приблизно однакове число колишніх депутатів України і представників Президента, то, на думку коментаторів, в парляменті знову переважатиме так звана партія влади, до якої, очевидно, приєднається і Міжреґіональний Бльок Реформ (МБР) Кучми-Гриньова.

Президент України Леонід Кравчук на виборчій дільниці відповів на запитання журналістів. Він сказав, що старий парлямент фактично відновив совєтську владу в повному обсязі, ухваливши закон про ліквідацію вертикалі президентської виконавчої влади. Новому парляментові, вважає Президент, належить або відновити всі структури совєтської влади, або визначитися з уповноваженнями Президента: буде він тільки головою держави чи одночасно і головою виконавчої влади. Треба встановити, яка буде відповідальність цих органів перед центром за виконання загальнодержавних завдань і дотримання законів. Президент Кравчук сказав, що, на його думку, недоцільно Президента України обирати всенародно, якщо він буде тільки головою держави, щоб не витрачати трильйони карбованців на такі вибори. Щодо своєї участи у президентських виборах, Л. Кравчук сказав, що не хоче обговорювати це питання доти, доки Верховна Рада не прийме відповідних законів.

Тим часом, висування претендентів на кандидата у Президенти закінчуться 28-го квітня. Отже новий парлямент має замало часу. Крім того, покищо невідомо, коли будуть вибирати решту 113 депутатів Верховної Ради, які залишилися необраними. А в Чернігівському Палаці Хеміків на зборах 515 голосами Леоніда Кучму висунено кандидатом на Президента України. Це — перше висунення претендента на найвищу державну посаду. Перше засідання нової Верховної Ради відбудеться 22-го квітня.

КОНВЕНЦІЙНИЙ КОМІТЕТ В ПІТТСБУРҐУ ЗАВЕРШУЄ ПРАЦЮ

Конвенційний комітет в Піттсбурґу: комітет підготовки Конвенції УНС у Піттсбурґу (сидять, зліва)Ярослава Комічак, Галя Полатайко, Уляна Дячук (головний предсідник УНС), Михайло Комічак (голова комітету) і Джо Родьо; (стоять, зліва): Осип Полатайко, Анна Конецька, Люба Глутковська, Микола Дяківський, Реймонд Комічак, Михайло Корчинський та Богдан Годяк.

Піттсбурґ (Б. Годяк). — Головний предсідник УНС Уляна Дячук зустрілася тут з місцевими членами УНС, щоб спільно обдумати та приготовити все потрібне для 33-ої Конвенції у 100-річчя УНС, яка відбудеться тут 6—10-го травня ц. р.

На Ювілейну Конвенцію прибуде біля 300 делеґатів із ЗСА і Канади, щоб послухати звітів обраного на минулій конвенції керівництва, обрати нове та схвалити пляни на майбутніх чотири роки. Крім того на конвенції відзначать тих, які своїм вкладом праці допомогли у рості УНСоюзу. „Плянуючи майбутнє, не забуваємо про минуле", — підкреслила головний предсідник.

Конвенція найстаршої української організації 100-річного УНС відбудеться у готелі Гілтон в центрі Піттсбурґу, поблизу стейтового парку Пойнт, де зливаються дві річки, що у злуці творять ріку Огайо. 200-ліття Піттсбурґу будуть святкувати тоді, як відбуватиметься конвенція УНС.

На конвенції буде відкрито виставку фотографій, яка зображуватиме 100-літню історію УНС. Крім того запляновано концерт з виступами відомих мистців, бенкет і вечерю на пароплаві при звуках музики. Посадник міста вітатиме делеґатів конвенції УНС.

Остання конвенція УНС у Піттсбурґу відбулася в 1978 році. Місто Піттсбурґ знаходиться приблизно 200 миль на захід від місцевости Шамокін, Па., де в 1894 році засновано Український Народний Союз.

До місцевого Конвенційного комітету входять: Михайло Комічак — голова та члени — Михайло Корчинський, Реймонд і Слава Комічаки, Осип і Галя Полатайки, Люба Глутковська, Анна Конецька, Чарлз Сачко, Джан Смит, Джо Родьо, Микола Дяківський, Рон Монзі, Іван Головатий та Богдан Годяк.

В Чикаґо відбудеться панель

Чикаґо (ЕУД). — В суботу, 23-го квітня ц. р., тут відбудеться панель-дискусія під заголовком „Вікно в майбутнє: перспективи української громади Чикаґо і Ілліной на порозі XX століття".

Із вступними експозе виступлять проф. Всеволод Ісаїв, соціолог з Торонтонського університету, та проф. Василь Маркусь, головний редактор Енциклопедії Української Діяспори. Крім них, висловляться понад десять панелістів, представників різних поколінь та багатьох галузей суспільного життя. Буде можливість загальної дискусії.

Дискусія відбудеться в суботу 23-го квітня, у великій залі Українського Культурного Осередку в Чикаґо між 9.30 та 1-ою год. дня. Вступ вільний; запрошується до участи суспільно активних громадян, педагогів, а особливо молодь. Ця програма відбувається при частковому спонзоруванні Іллінойської ради для гуманітарних наук. З українського боку, співспонзорами є редакція Енциклопедії Української Діяспори, Осередок НТШ, Український Національний Музей та Філія Українського Католицького Університету в Чикаґо.

Владика Ю. Вороновський став ординарієм Самбірсько-Дрогобицької Епархії

Львів (С. Соутус). — Синод Єпископів Української Греко-Католицької Церкви під проводом Патріярха і Кардинала Мирослава Івана Любачівського призначив Єпископа Юліяна Вороновського ординарієм новоствореної Самбірсько-Дрогобицької Епархії.

Згідно з Кодексом канонів Східних Церков, це рішення було представлене Римському Апостольському Престолові і 7-го квітня було офіційно проголошене, одночасно в Римі і у Львові.

Створення Самбірсько-Дрогобицької Епархії було проголошене 12-го липня 1993 року. Єпископ Вороновський був тимчасовим адміністратором епархії. Він буде введений на престіл як ординарій Владикою Любачівським 17-го квітня ц. р. в Дрогобичі.

Владика Вороновський народився 5-го травня 1936 року в селі Гумниська Львівської области. В 1961 році закінчив Львівський Політехнічний Інститут. З 1959 року Владика вчився на священика у підпільній семінарії у Львові. 27-го травня 1964 року Єпископ Вороновський був пострижений у монахи-студити. 27-го жовтня 1968 року прийняв єрейські свячення з рук Владики Василя Величковського.

В 1982 році Єпископ Вороновський був призначений настоятелем монастиря Студитів в Уневі. В 1985 році став Архимандритом монахів-студитів в західній Україні. 30-го вересня 1986 року був висвячений на Єпископа-помічника Архиєпископом Володимиром Стернюком. Останні три роки Владка Вороновський був ректором Греко-Католицької Семінарії св. Духа.

Престол Самбірсько-Дрогобицької Епархії знаходиться в Дрогобичі і включає деканати: дрогобицький, мостиський, самбірський, сколівський, старосамбірський та турківський.

В Україні

(Повідомляє Прес-центр „Вибори-94")

КИЇВ. — Спілка Офіцерів України (СОУ) спростувала свою причетність до летючки, розповсюдженої в Артемівській виборчій окрузі, з наклепами на Костянтина Морозова. У летючці, яка начебто підписана СОУ, сказано, що К. Морозов нібито розкрив військову таємницю американській розвідці, яка на знак подяки сплачує за освіту доньки Морозова в престижевому навчальному закладі ЗСА. „Не вірте фальшивці, — сказано у заяві СОУ, — автори летючки використали СОУ, яка разом з Морозовим стояла біля витоків створення Збройних Сил України і на виборах до Верховної Ради підтримує його... Нам знайомий такий почерк. Це — почерк ворогів України". Суперником К. Морозова у другій турі був голова Спілки Адвокатів України Віктор Медведчук. Обидва не дістали необхідного числа голосів.

МИКОЛАЇВЩИНА. — Серйозні факти порушення закону про вибори в окрузі 291 наведені у спільній заяві до Центральної виборчої комісії від Березанської районної ради Руху та Березанської ради УРП. Порушення зафіксовані в селищах Кобливе і Красне, де члени комісії проголосували за громадян, які не з'явилися на вибори. Бюлетені видавали по кілька в одні руки і навіть неповнолітнім. На виборчих дільницях велася агітація у день виборів за кандидата Башкирова.

ЗАПОРІЖЖЯ. — Міліцінти Жовтневого відділу внутрішніх справ затримали і побили кандидата на депутата України, еколога Євгена Костенка. При затриманні в нього відібрали посвідчення, а пізніше міліцінти стверджували, що посвідчення він не мав. Інцидент, на думку довірених осіб Костенка, стався після того, як напередодні він виступив на телевізії з критикою на адресу місцевих і центральних органів влади.

КИЇВ. — Київська організація УРП звернулася до Центральної виборчої комісії з вимогою розслідувати порушення виборчого закону в Ленінградській окрузі ч. 8 Києва. У день виборів члени комісії підказували виборцям за кого голосувати, в радіо і телевізії в цей день один з виборців відкрито агітував за кандидата В. Бондаренка. Крім того, на дільниці в одні руки видавалося по кілька бальотів.

КИЇВ. — Учасники засідання Координаційної ради Ліберально-Демократичної Партії України вважають, що результати виборів створюють умови для поляризації політичних сил та для міжреґіонального протистояння в країні. ЛДПУ прагне до співпраці з усіма політичними силами, які „дійсно бажають економічних перетворень в Україні".

ТАРАЩА, Київська область. — Тут під час голосування 3-го квітня виборці отримали бальоти, у яких було викреслене ім'я кандидата від УРП Олеся Шевченка. У виборах брали участь особи, які не мали пашпортів, а в кабінах для голосування лежали тільки аґітаційні летючки Олександра Мороза. На багатьох дільницях були присутні голови колгоспів і сільських рад, які впливали на вибір громадян.

ОДЕСА. — Місто 5-го квітня відвідав начальник контррозвідки Служби Безпек України Григорій Омельченко, обраний депутатом Верховної Ради в першій турі. Він закликав 9—10-го квітня віддати голоси за кандидатів-юристів — колишнього генерального прокурора Віктора Шишкіна та Юрія Карамзіна. Останній кандидував у Приморський виборчий окрузі і, за словами Омельченка, пройшов із ним „по лезу ножа у справі 'Бласко'".

ЛЬВІВ. — Державна адміністрація Львівщини уклала угоду з Аґентством міжнародного розвитку при уряді ЗСА. Згідно з підписаним документом Аґентство міжнародного розвитку надаватиме Львівській державній адміністрації допомогу у створенні ефективної системи управління. Загальна сума допомоги становитиме два мільйони долярів.

ХЕРСОН. — Тут у Педагогічному інституті відбулася дводенна науково-практична конференція, присвячена впровадженню закону про мови у південно-східному реґіоні України. Учасники конференції обговорили проблеми викладання української мови у вищих навчальних закладах. Розглянули питання статусу мов національних меншин в Україні.

РОСІЙСЬКІ МОРЯКИ ВЧИНИЛИ ПРОВОКАЦІЮ В УКРАЇНСЬКОМУ ПОРТУ

Одеса. — У вівторок, 12-го квітня „Нєзавісімая Ґазєта" надрукувала ширшу інформацію свого одеського кореспондента Олександра Сивашова про конфлікт в Одеському порту.

Автор статті розповів, що корабель „Челекен" під андріївським прапором Російської фльоти у п'ятницю, 8-го квітня, прибув із Севастополя в Одесу без узгодження з українською стороною. Виставивши озброєну охорону біля корабля, його залоги почала навантажувати на „Челекен" гідравлічне і навігаційне обладнання, пересувну частину берегової апаратури, за допомогою якої визначається точне місцезнаходження кораблів.

Заступник бриґади українських кораблів капітан Микола Жибарєв піднявся на борт „Челекена", щоб з'ясувати на якій підставі вивозять апаратуру і з ким це погоджене. На кораблі його негайно заарештували, заявивши, що „Челекен" є територією Росії і він порушив міжнародне право. Українські прикордонники і працівники СБУ чекали закінчення переговорів і повернення з „Челекена" капітана Жибарєва. Офіцери з командного пункту Чорноморської фльоти, розташованого на українській території в Одеському порту, зажадали, щоб українські прикордонники пішли геть з місця подій. За 30 хвилин до півночі „Челекен" почав готуватися до відплиття. Зрозумівши, що капітана Жибарєва полонили, керівник українських морських служб Одеси вимагав негайного звільнення українського офіцера. Після тривалих переговорів на „Челекені" вимогу виконали, але перед самим відплиттям на його борту з'явився підрозділ російських морських піхотинців з зброєю та боєприпасами. Всі, хто був на пірсі і на українському кораблі „Славутич", що стояв поруч, чули, як морським піхотинцям на „Челекені" наказали стріляти на знищення в кожного, хто спробує перешкодити кораблеві вийти в море. Офіцери першими зарядили зброю і націлили її на українських прикордонників. Виникла загроза збройного конфлікту. „Челекен" знявся з якоря, а коли при виході з порту до нього наблизилися два прикордонні українські катери й наказали зупинитися для перевірки, залога корабля на зв'язок не відповіла й почала стріляти сигнальними ракетами. На допомогу „Челекенові" із Севастополя прибула ударна група, яка, очевидно, очікувала „Челекена" на певній відстані в морі. Російський конвой, відтрутивши українські прикордонні катери, супроводжував корабель до Севастополя.

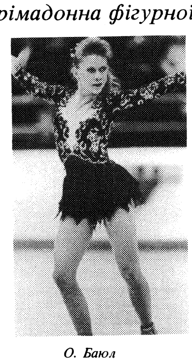
Тим часом пресова служба Чорноморської фльоти о 8-ій годині вечора, коли „Челекен" ще стояв в одеському порту, передала закордонним журналістам фальшиві повідомлення, що українські загони особливого призначення начебто незаконно напали на одеський дивізіон Чорноморської фльоти, вчинивши бешкет.

Пресова служба Міністерства оборони України оприлюднила заяву, у якій спростувала фальшиві повідомлення, заявивши, що ніякого нападу не було, а українські прикордонники лише намагалися з'ясувати чи законно вивозиться обладнання з української території.

В суботу, 9-го квітня, „Челекен" прибув до Севастополя. Біля нього, як і в Одесі, негайно виставили озброєну охорону Чорноморської фльоти. На корабель піднявся начальник штабу Військово-Морських Сил України контр-адмірал Олексій Риженко. Пізніше він зустрівся з командуванням Чорноморської фльоти, а по закінченні зустрічі відповів журналістам, що конфлікт виник з вини начальника штабу Чорноморської фльоти контр-адмірала Петра Святашова. Обладнання належить одеській гідрографічній службі Чорноморської фльоти і представляє інтерес з огляду на майбутній облік майна фльоти. Отже українські прикордонники мали право перевірити, що і на якій підставі вивозиться з території України.

Начальник пресового центру Чорноморської фльоти Андрій Грачов заявив, що гідрографічне судно „Челекен" перевозило навігаційне обладнання для ремонту на головну базу і що Чорноморська фльота має право здійснювати подібні операції, а українські прикордонники перестаралися, намагаючись затримати корабель. Крім того, обладнання, мовляв, перевозилося з одного українського порту в інший. А головне — „Челекен" має військову залогу, а військові кораблі не повинні оглядатися митниками.

О. Баюл — прімадонна фігурної їзди на льоду

О. Баюл

Ню Йорк. — Газета „Ню Йорк Таймс" з четверга, 7-го квітня, помістила статтю свого кореспондента Майкела Спектера про його відвідини та розмову з першункою ковзарського мистецтва Оксаною Баюл в Одесі.

Автор з великою прихильністю характеризує О. Баюл, її поведінку та людські прикмети, при чому докладно ознайомлює читача з біографією Оксани. М. Спектор з підкресленою доброзичливістю пише про взаємовідносини Оксани з її тренером Галиною Змієвською, людиною, яка стала для неї не тільки професійним дорадником і тренером, але також замінила їй маму. Згадує він також і про молодого земляка та опікуна Оксани Віктора Петренка, який саме був тією особою, що турбувалася долею молоденької Оксани після всіх її життєвих ударів — смерти бабуні, матері, а вкінці виїзду з України її попереднього інструктора. В. Петренко був тим, хто звернувся до свого інструктора Г. Змієвської, щоб стала інструктором також і Оксани.

Коли кореспондент запитував Оксану про те чи думає вона для заробітку пропаґувати будь які продукти, то отримав відповідь, що це не її діло, щоб цим турбуватися, її справа їздити на ковзанах. На питання чи хоче вона жити в Америці — конкретної відповіді не отримав, але О. Баюл сказала, що воліє жити в Україні, бо тут її не турбують і не заважають різні люди, як у ЗСА.

Все ж таки Оксана, Віктор і Г. Змієвська мусять на три місяці виїхати з Одеси на турне 65 американських міст, про що місцева і крайова преса в Україні широко писала, зокрема тоді як

(Закінчення на стор. 3)

ЮВІЛЕЙ „ПРОМЕНЯ"

Ню Йорк. — Ювілейний концерт для відзначення 20-ліття існування вокального ансамблю „Промінь" під керівництвом Богданни Волянської відбудеться тут у суботу, 23-го квітня, в залі Українського Народного Дому, 140 Друга аве. Початок о год. 4-ій по полудні. Після концерту — спільний спів і перекуска. Вступ — 10 дол., сеньйори — 8 дол., діти — безкоштовно.

ОДУМІВСЬКІ ТАБОРИ

Аккорд, Н. Й. — Тут на оселі ОДУМ „Київ" під час літа 1994 року відбудуться такі табори: відпочинково-виховний — 3-16-го липня, табір малят — 10-16-го липня, кобзарський табір — 17-30-го липня. У справі інформацій та аплікацій слід телефонувати на число (201) 328-7923.

У СВІТІ

ПЕРЕБУВАЮЧИ НЕЩОДАВНО в Ризі, президент Польщі Лех Валенса висловив занепокоєння з приводу того, що в районі Калінінграду (колишня Східня Прусія) розміщене стотисячне російське військо. Не менше занепокоєна Литва, яка має спільний кордон з Калінінградською областю Росії. Вільнюс став наполегливо вимагати від російської сторони пояснень після того, як російський міністер оборони Павел Ґрачов заявив, що Росія має намір створити у Калінінградській області „надзвичайний оборонний осередок". У зв'язку з цим західні оглядачі і дипломати не можуть зрозуміти, від кого Росія має потребу оборонятися.

У БОННІ ОПРИЛЮДНЕНО заяву уряду про те, що Німеччина тимчасово припиняє доставу зброї для Туреччини. В останній час стало відомо, що турецькі війська використовують німецьку зброю проти курдів і цивільного населення у прикордонних з Іраком районах. Міністерство закордонних справ Німеччини, коментуючи рішення німецького уряду, підкреслило, що припинення достави німецької зброї може негативно вплинути на стосунки Анкари з Бонном.

ЯК ІНФОРМУЄ АҐЕНТСТВО Ройтер, північнокорейський амбасадор в Індії оприлюднив безпрецедентну заяву, яка викликала хвилю обурення в Японії. Він сказав: „Наші ядерні сили, коли вони будуть створені, призначатимуться передусім для стримування Японії". Тим часом офіційний Пйонґянґ продовжує заперечувати, що країна швидкими темпами здійснює власну ядерну програму.

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні:
(202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send adress changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку-$22.00, на 3 місяці-$12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Терор, як засіб політики

Бувають різні роди терору. Здебільшого терористичні акції є демонстрацією політичної опозиції чи поярмленого народу проти режиму, який не рахується з ніким і нічим у використовуванні своєї влади. Бувають безглузді акти терору, що їх виконують садисти, які відчувають вдоволення і приємність, коли нівечать чуже життя і майно. До тієї останньої категорії належать снайпери, які стріляють з-поза мурів чи з вікон домів, навмання і вбивають ні в чому невинних осіб, між ними жінок і дітей. Те, що діється тепер в Ізраїлі — це рідкий в історії рід терору, націленого на зірвання спроби замирення між Ізраїлем та палестинцями, себто автохтонними мешканцями території, яка тепер є державою Ізраїля, колись була Палестиною, колонією Британії.

Прем'єр Ізраїля Їцак Рабін і його міністер закордонних справ Симон Перез задумали далекосяжний плян — замирення не тільки з отими палестинцями, тепер національною меншиною в Ізраїлі, але й із усіма сусідніми арабськими державами, нав'язавши спершу засекречений зв'язок із головою Палестинської Визвольної Організації (ПВО), Ясіром Арафатом, — цієї організації, яка в очах ізраїльського загалу була запеклим ворогом Ізраїля. Їцак Рабін, Симон Перез, Ясір Арафат і єгипетський президент Госні Мубарак, який став посередником у тій історичній спробі замирення, — це справжні державні мужі, які мали відвагу започаткувати непопулярну, але спасенну спробу для країни і народу. Але екстремісти-фанатики є примітивами у політиці, які керуються не розумом, а почуваннями, не розуміють і не хочуть зрозуміти запланованої на далеку мету державницької політики і користуються всіма їм доступними засобами, особливо терором, щоб ту державницьку політику знівечити.

Ще 25-го лютого ц. р. молодий ізраїльський військовий лікар, народжений у дільниці Бруклин в Ню Йорку, Барух Ґолдстейн, перевів у місті Геброн у мусулманській мошеї масакру палестинців, стріляючи з ручного скоростріла навмання до вщерть виповненої палестинцями мошеї. На цьому місці була мова про ту масакру, згадувалося теж про її політичні наслідки. Але сам отой фанатик Ґолдстейн певне не передбачав, що він відкриває мітичну скриньку Пандори, з якої вилітають всі злі духи, що заливають кров'ю Ізраїль і ведуть його до катастрофи. Щоденна „звичайна" стрілянина й убивства ізраїльськими вояками окремих палестинців та убивства палестинцями ізраїльців — зблідли у порівнянні з новим божевільним актом терору, який стався в минулому тижні в Алуфі: запарковане на вулиці, навпроти народної школи, авто — навантажене динамітом та запальним ґазом — з палестинським юнаком всередині — вибухло, сіючи довкола смерть і каліцтво. Крім отого самогубного молодого палестинця — згинула також палестинська арабка.

Екстремісти з обох сторін, які терором маніфестують свою ворожість акції замирення, покищо не мають успіху — крім жертв їхніх терористичних дій. Прем'єр Рабін, який спершу противився ліквідації заснованих за прем'єра Їцака Шаміра осель на окупованих колишніх арабських землях — погодився уже на першу стадію такої ліквідації: роззброєння поселенців та допущення на територію Ізраїля міжнародного війська Об'єднаних Націй, як ґаранта безпеки отих поселенців. Ізраїль виведе своє військо з правобережжя Йордану і смуги Ґази, де палестинці матимуть широку автономію. Але поки це ще сталося — маршуючих у смузі Ґази ізраїльських вояків засипав град каменів, що їх кидали палестинці.

Екстремісти по обох сторонах не хочуть миру. Ізраїльці обурені, що Ясір Арафат не натаврував терористичного акту з отим автом, навантаженим динамітом. Коли його, Арафата, запитали в цій справі — він не дав ніякої відповіді. Створилася атмосфера, в якій покищо не можна відновити переговорів про мир. З вини фанатиків — обидві сторони мають лише щораз дальші жертви.

Петро Часто

ЩО ОЗНАЧАТИМЕ „ЛІВА ЛІНІЯ"?

I

Невдовзі після 27-го березня, тобто після першої тури голосування, Президент Леонід Кравчук у розмові з українськими і закордонними журналістами так висловився з приводу найбільш ймовірних вислідів виборів до Верховної Ради: „З усього видно, що ліва лінія буде переважати в парляменті".

Якщо ця президентська прогноза справдиться, то що це буде означати для України?

Передусім, очевидно, слід чекати порушення тієї тендітної рівноваги у спільноті, яка великої мірою була заслугою розважливого, іноді аж надміру обережного українського Президента, і яку всередині минулого року лондонський журнал „Економіст" назвав „просто вражаючою внутрішньою гармонією в Україні", трактуючи її чомусь як плід співпраці національно-патріотичних сил з комуністами. Разом з тим „Економіст" тоді застерігав: „Якщо керівники незалежної України не розпочнуть в найближчий час дійсних економічних реформ, про які вони дотепер лише вели розмови, то їхній народ знову може звернути погляд на північ — у пошуку князів, які б погодилися прийняти під свій протекторат досить-таки багатообіцяючу державу. Князів таких в Росії не бракує".

Реформ, знаємо, нема донині. Не дивно, що в цих умовах парляментарні вибори стають ареною нещадних взаємних звинувачень — тяжкими колодами лягають вони під ноги не тільки ворогуючих політичних сил, але й боляче зачіпають урядовий центр.

Ось як витлумачує сьогоднішню українську ситуацію усім відомий Леонід Кучма: „Народне господарство України стало закладником політики і політиканів. Сучасна економіка не має нічого спільного з потребами суспільства. Ліквідація промисловости, що її проводить Уряд Кравчука —Зв'ягільського, монополізація всієї валютної сфери, знищення фінансово-кредитової системи держави — все це робиться в інтересах мафіозних і напівмафіозних груп, а не в інтересах народу України. Нездатність політичного керівництва приймати державні рішення переходить у підвищену активність на рівні дрібних політичних інтриґ. Їхньою жертвою вже впала виконавча влада в Україні, як система реального управління, черга тепер за самою українською державою. Я категорично стверджую, що сьогоднішнє провідництво України є небезпечне для країни і народу".

Ці слова мали б якусь вагу, якби сам Л. Кучма, очолюючи Уряд і півроку володіючи надзвичайними уповноваженнями, хоч на крок посунув реформи. Саме тому Президент і називає опінію вчорашнього прем'єра (завтрішнього президента?) „аморальною", буквально кажучи: „Не варто перекладати вину Кучми на Президента та 'партію влади', бо Кучма постійно знаходився у цій партії, то була його колиска".

Момент характерний тим, що ті самі економічні арґументи — занепад виробництва, державне підгодовування неприходових підприємств і колгоспів, пов'язані з цим інфляція і неминучий ріст цін, зубожіння мас і неправедне збагачення одиниць — використовують у полеміці представники діяметрально протилежних політичних плятформ. Й ось загадка для всіх країн, що розвиваються, надто для післякомуністичних: що від чого більше залежить — політика від економіки чи навпаки?

Закінчення буде.

Юрій Р. Рибак

СУЧАСНА ІНДІЯ

Індія — самоцвіт у короні імперії Великобританії— обстоює свої права як найбільш важлива нація між Европою, а Сходом Азії. Вона вважає, що її економічна і стратегічна сила могла б здобути право на участь у нарадах могутніх потуг світу... У 1947 році, коли Індія здобула була від Англії незалежність, втішалася позицією піонера та як зразок у післяколоніяльній добі. Та багато змінилося за десятки років пізніше... Бідна, неграмотна велика нація (близько вже одного більйона душ) розколена етнічно і мовно (15 офіційних мов і 1,642 реґіональних діялектів), поляризована поділом на секти та касти таки наважилася вибрати найбільш складний з усіх державних устроїв, а саме „багатопартійну парляментарну демократію". Індія з 60 відс. індійців є конституційною світською державою, яка у практиці притримується релігійної традиції. Як приклад, візьмімо, хочби корови. Вони „святі" і тому їх індійці не можуть торкатися. У більшості стейтів заборонено їх різати і мають вони свободу руху.

І хоч індійська Індія проголошує себе найбільш відкритою і толерантною суспільністю у світі, то частіше вона виступає як країна недовір'я, що кидає підозріння на іноземців і постійно є на сторожі перед їхньою змовою. Журналісти-іноземці незалежно від цього як далеко від батьківщини, повинні навіть більше ніж вчені соціологи, займатися відкритим та ясним охопленням індійської дійсности без зайвого примінювання мінливих стандартів. У Індії саме репортер має можливість використати багато сучасних джерел інформації... **Це дається завважити у Барбари Кросет, авторки 154-сторінкової книжки п. з. „India—Facing the Twenty First Century (Indiana University Press) 1993 р. Авторка перебуває як журналістка у Ню Делі — столиці Індії і дає читачеві перший погляд на це „як Індія глядить на себе саму".** У книжці тіні сильніші від світла може тому, щоб із конструктивного аспекту критики драматизувати недоліки соціяльного і державного порядку. І так після гордого початку Індії її закордонна політика у безладді, її політичні інституції коливаються у своїх рішеннях, а її економіка обережна... Живе ще далі дискримінація упривілейованої кляси, себто касти... Продовжується звичка, що чоловік підпалює жінку, щоб її позбутись, мовляв, посаг був недостатнім. Такий чин дає йому змогу шукати за новою жінкою і новим посагом!.. Експлуатація дітей у роботі ще існує... А тому, що багато шпиталів „кишать мікробами" аж проситься конечна ревізія охорони здоров'я та встановлення норм гігієни.

Коли ж взяти оцінку якости пересічного стандарту життя населення, поминаючи очевидно багачів, виглядає, що Індія знайшлася позаду всіх країн Латинської Америки (крім Гаїті), більшости Азії (з вийнятком безпосередніх сусідів) і частиною Африки підсагарської смуги. Приходиться, — аж жалко, — подумати, що в 1991 році 370 млн. людей не мало доступу до свіжої води, а більше чим 400 млн. жило нижче місцевого рівня убозства! За такий соціоекономічний стан засуджують не так традицію країни, а скорше неспроможність політиків видати зі себе провід, на який повністю заслуговує їхня держава, яка у будову світової культури поклала свою цеглину.

У 1950 і 1960 роках було в Індії три кляси: бідаки, багачі і упривілейована інтеліґенція, яка втішалася особливими правами багачів, а ресурсами бідаків. Тоді модерним концептом системи каст була орієнтація праці у державній адміністрації і дипломатичній службі. Та незмінний стан соціяльного порядку порушився, коли з'явилася середня кляса, яка нараховує вже коло 150 млн, індійців. В обставинах Індії — це ще меншина, однак чисельно вона більша ніж ціле населення багатьох країн світу.

Продуценти товарів широкого вжитку засліплені членами середньої кляси, а політики і релігійні провідники шукають у них прихильности. Інакше ставляться старожилі індійські націоналісти, бо оплакують, їх, а соціологи щойно починають їх „сортувати" і вивчати нове соціяльне явище.:. Іноземні компанії і капіталовкладники раді б „застукати до їхніх дверей", бо вони представляють собою серйозний потенціяльний ринок... Сама ж середня кляса індійців буває часто, хоч не завжди, безсоромно матеріялістична у своїй погоні за достатком і тим чваниться якраз у країні, де „голосний аскетизм Ґанді" був досі ґарантією автентичности старого естаблішменту!

У чому ж сила Індії?.. Її сила скривається у пристойній, чесній, суворій праці людей, які, вив'язуючись зі свого завдання, запевнюють існування своїй батьківщині. Це можна вважати як світський, демократичний експеримент, який доказав свою життєздатність. В очах цікавого світу він став одним великим політичним „чудом" нашого сторіччя. Правда, що тут і там зустрічається випадки відступлення від моралі, існування корупції, шахрайства, крутійства і зажерливости, однак, країна не розпалася, бо існує і діє, незважаючи на скупчене населення і складну адміністрацію. Ця система з недоліками працює, бо люди руководяться природною, практичною мудрістю, яка дозволяє робити правильні рішення. Це риса сього-

(Закінчення на стор. 3)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує Лев Яцкевич

Життя на інших плянетах

Наша соняшна родина, з її дев'яти плянетами, 30 місяцями, п'яти кометами та роєм астероїдів — це тільки одна маленька краплина у Всесвіті. Таких краплин стільки у Всесвіті, скільки зір на небі й поза ним. Кожна бо зоря становить сонце, довкруги якого кружляють плянети, а довкруги плянет, місяці. Однією з таких зір є наше Сонце, а однією з її плянет, наша Земля, колиска „гомо сапієнс".

Зорі не є розкинуті в просторі рівномірно, але у великих скупченнях, які називаємо ґалargraphs ґалактиками. Таких ґалактик у Всесвіті астрономи нараховують біля 100 більйонів. Однією із тих ґалактик є наша земна ґалактика, що її називають популярно „Молочним Шляхом". Вона має форму сочки, що вміщає поверх 100 блн. зірок-сонць. Одне з них розташоване на самих окраїнах, це наше Сонце. Корпорація РЕНД (акроніми слів „Рисерч енд Девелопмент") обрахувала, що наша ґалактика вміщає 640 млн. плянет, що мають пригожі обставини для розвитку органічного життя.

Ми є свідками політів у простір цілої низки дослідних, безпілотних ракет, орбітних телескопів, лябораторій та штучних сателітів, якими заселений цілий надземний простір. 20-го липня 1969 року американському аґенству НАСА вдалося вичалити на поверхні місяця трьох астронавтів та започаткувати підбій космосу. Ті всі простірні політи становлять увінчання передбачень авторів наукової фантастики, на чолі з Жюль Верном та Г. Ґ. Велсом, які вже дуже давно писали не тільки про політи в космос, але і про конфронтацію людини з життям на інших плянетах. Чи таке життя в дійсності денебудь у Всесвіті існує? Досі ми не натрапили ще на його сліди, незважаючи на вичал двох біохемічних лябораторій на Марсі, постійного обстежування найближчих зір та шукання за інтеліґентними сиґналами з Всесвіту з допомогою радіо-телескопів.

Якщо розглядати життя поза межами землі, слід нам у першій мірі, відділити його від теології та метафізики. Тут бо йдеться про чисто фізичне питання, а саме, які небесні тіла мають потрібні обставини для виникнення та підтримки органічного життя, в такій формі, яке бачимо на землі? Заки відповісти на те питання, слід застановитися над тим, що собою уявляє життя. Життя з біологічного боку — це складна хемічна переміна матерії, яку можна звести до чотирьох процесів: сприймання, перерібки, виділювання матерії та саморепродукції.

Наука ствердила, що потрібну матерію для вирощування життя творять шість хемічних елементів: вугілля, водень, кисень, азот, сірка та фосфор. Але найбільш вагомими елементами слід вважати водень і кисень, що в формі води творять основу протоплязми та засіб виміни матерії через осмозу.

З цього висновок, що для існування земнеподібного життя на будь-якій плянеті мусять переважати на ній такі термічні умовини, щоб вода могла існувати в пливкому стані.

Для цього потрібно, щоб Сонце (чи Сонця), постачало їй достатню кількість тепла, а для того потрібна відповідна відстань від Сонця та відповідна величина (маса) плянети, для задержання атмосфери. Згідно, бо з ґравітаційним законом Ньютона, плянета притягає тим товстіший шар ґазової атмосфери, чим більша її маса.

Перший вдатний експеримент у виникненні органічної матерії з неорганічної, перевели два американські нобелівські лавреати: Гаролд Юрей та Стенлі Міллер, перепустивши електричний струм крізь суміш метану, амоньяку, водню та водної пари. Цей експеримент доказує можливість зародження життя на кожній плянеті космосу, на якій існують потрібні до цього: фізичні, хемічні та термічні обставини.

На жаль, доцьогочасні досліди та експерименти не виявили життя на жадній з плянет нашої соняшної системи. З двох найбільше надійних, Марс не має потрібної атмосфери та води в рідинному стані, а Венера виявилася Дантейським пеклом. Середня температура на її поверхні дорівнюється 900 Ф. Ця висока температура зумовлена ізоляційним покровом її атмосфери та повільним стрибком її обороту.

Тому в шуканні за життям поза межами землі, мусимо звернути нашу увагу на плянети довколишніх зір. Найближча з них Альфа Кентаврі, віддалена від землі чотири, три світляні роки. Такої великої відстані наші конвенціональні ракети не всилі подолати з приводу їх малої швидкости. При тій швидкості, сучасному космічному кораблеві забрало б 80,000 років, щоб заїхати до тієї зорі.

Звичайно, така подорож залишається у нас, покищо тільки у сфері мрій та фантазії, з уваги на те, що ми досі не розв'язали наших економічних, національних та расових проблем. У висліді ми можемо дозволити тільки на радіорозмови з нашими ґалактичними „сусідами" та робити спроби відшукати серед хаосу космічних шумів, які сприймають наші радіотелескопи будь-які інтеліґентні сиґнали. На жаль, покищо крім логіки та віри, що ми не самотні у Всесвіті, жаден сиґнал не потвердив, ані не заперечив цієї істини.

Оксана Паламарчук,
Львів

ЛЬВІВСЬКИЙ МУЗЕЙ ГАЛИЦЬКОЇ МЕДИЦИНИ

Це чудово, що наш час щоразу виносить на хвилю дня нові таїни минулого, до нас повертаються незаслужено забуті імена українців-патріотів, сподвижників у різних галузях науки і культури. Саме до таких належить лікар, вчений, педагог і громадський діяч, Мар'ян Панчишин. Ще не пізнане, ще не досліджене його сподвижницьке життя. Ще довго його наукова спадщина буде привертати увагу дослідників, а практичними настановами керуватиметься не одне покоління медиків України та інших держав.

М. Панчишин — слава і гордість нашої медицини. Він автор численних наукових видань, великий практик, організатор Українського Тайного Університету, який працював у 1921—1925 роках і дав дорогу не одному талановитому українському молодому юнакові чи дівчині. Довголітній голова Українського Лікарського Товариства у Львові, співредактор „Українського Вісника", голова Українського гігієнічного Товариства, ординатор благодійницької поліклініки „Народна лічниця", співзасновник українського шпиталю ім. Митрополита Андрея Шептицького, засновник та директор протитуберкульозного диспансеру у Львові — ось неповний перелік обов'язків, що їх поклав на себе Мар'ян Панчишин і напрочуд чесно і сумлінно їх виконував. Тому така велика увага до особи проф. Панчишина у його учнів і нащадків — українських лікарів.

По краплині складалася експозиція Музею Галицької Медицини. Фундатором-засновником виступило лікарське Товариство у Львові. Спочатку „відвойовано" оселю власника. Прегарний будинок у стилі модерному, що є пам'яткою архітектури XIX сторіччя, вмістив у своїх залях все що збереглося, все що можна було знайти у приватних осіб, що приховали від большевицької розрухи документи, фотографії, інструменти і окремі особисті речі, які належали або пов'язані з діяльністю М. Панчишина.

Увійдімо ж у його кімнати. Тут нас чекає послідовна розповідь про сподвижницьке життя проф. Панчишина, його послідовників і соратників.

Минаємо приміщення партеру, де розташувалося Українське Лікарське Товариство у Львові і підіймалося чудовими сходами нагору. Зворушує саме приміщення. Адже пам'ятає воно професора, є свідком його життя і невтомної діяльности. Входимо у кабінет-бібліотеку Мар'яна Панчишина. Нас „зустрічав" удекорований українськими вишивками портрет професора. Неодмінним атрибутом є квіти у будь-яку пору року. В цій кімнаті фотопортрети і фотографії з особистого життя Мар'яна Панчишина, його дружини, дітей, близьких, друзів і знайомих. Окремий „підрозділ" становлять світлини на вакаціях у Підлісному. У будинку відпочинку, заснованому Митрополитом Шептицьким, любив відпочивати професор з родиною. Великий старий годинник зафіксував годину смерти вченого. Біля письмого стола — велике крісло. Сидячи у ньому професор знайомився з листами пацієнтів і побратимів, перечитував фахову літературу, що зберігається у шафі бібліотеки.

Праворуч на стіні ксерокопія його останньої волі, а під нею звернення єдиного спадкоємця, сина проф. М. Панчишина до Львівської влади з проханням про передачу будинку у розпорядження Лікарського Товариства для заснування в ньому Музею Галицької Медицини. Бо саме їй присвятив усе своє життя його батько. Син професора, теж Мар'ян, дуже хотів прибути з Чикаґо (ЗСА) на академію, присвячену пам'яті проф, М. Панчишина до 50-річчя від дня смерти вченого, та, на жаль, невблаганна смерть вирвала його напередодні події; академія відбулась без його участи.

У другій кімнаті розгортається шлях науково-педагогічної і суспільно-політичної діяльности професора. У спеціяльній шафі — інструменти, якими користувався він у своїй лікарській практиці. Окрім документів-підтверджень що засвідчують про необ'ємну діяльність Панчишина, експонати висвітлюють безпосередню участь у реорганізації Львівського Медичного Університету під час Другої світової війни, що давала великі перспективи і сприяла підготові в першу чергу лікарів-українців.

Під написом „Арс льонга — віта бревіс" — фотодокументи з похорону Панчишина у Львові, а також вшанування пам'яті професора за кордоном.

Наступна кімната розмістила експонати під гаслом „Гік мортуі вівунт ет муті льоквунтур". Тут все про діяльність Митрополита Андрея Шептицького, патріярха української науки і культури і засновану ним „Народну лічницю", яка з першошо малого будинку (1903 р.) і другого, вже дещо більшого, зросла до триповерхового шпиталю і стала відомим в Галичині медичним закладом для бідних, знедолених людей. Тут фотографії директорів шпиталю Є. Озаркевича, С, Дрималика, І. Куровця, Т. Бурачинського, які золотими літерами вписані в історію української медицини.

Велику допомогу у доборі експонатів львів'яни отримали від архіваріюса Лікарського Товариства Північної Америки д-ра Павла Пундія. Полиці поновились виданнями українців з діяспори, дані про тих, які не по своїй волі опинилися на чужині та високо пронесли знамено української медицини, і їхній внесок в розвиток світової медичної науки і практики.

Завершується музейна екскурсія кімнатою під умовною назвою „Українські лікарі у боротьбі за волю і незалежність". Лікарі — Січові Стрільці, члени УПА, УГА, ОУН, Дивізії „Галичина". Є зворушливі матеріяли про репресованих українських медиків.

Готується виставка про видатних сучасних українських лікарів. Найбільший внесок у цю справу належить ініціятиві і невтомній праці директора Музею Галицької Медицини, доцента, маґістра прав Романа Николина. Це йому належить вислів „слава Україні за те, що вона дала світові таких яскравих зірок, таких великих патріотів, вірних і відданих дочок і синів свого народу.

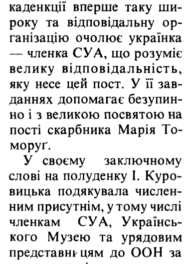
Велика справа зроблена. Музей працює. Однак, ще не один експонат потребує доповнення, уточнення, розширення, а це може зробити кожен, хто має відношення до української медицини у краї і за кордоном.

Українські жінки виступають на міжнародному форумі

Ню Йорк (О.К.) — У зв'язку з відзначенням Міжнародного Жіночого Дня, Крайова рада жінок (КРЖ) в ЗСА президентом якої саме тепер є українка — відома з діяльности в ООН і Союзі Українок Америки Ірина Куровицька, влаштувала 8-го березня святочний полуденок у приміщенні ООН. Головним промовцем на полуденку, яким КРЖ вшановує особливих жінок, була губернатор стейту Ню Джерзі Крістін Тодд Вітман, яка у своєму виступі підкреслила важливість ролі жінок, які займають провідні пости в Уряді. Вона глибоко переконана, що жінки мають інший підхід до своїх публічних відповідальностей і вміють приймати добрі рішення, але мусять бути готові зносити усі консеквенції, які приносять такі пости.

Полуденком вела голова комісії статусу жінки Мері Сінгентері, яка перше слово надала президентові КРЖ І. Куровицькій, що привітала міжнародних і почесних гостей, представила колишніх президенток КРЖ, які тепер є членами Дорадчої Ради в КРЖ та президенток складових організацій. Представляючи голову Союзу Українок Америки Анну Кравчук, вона поінформувала численних присутніх, що саме як член СУА, який належить до КРЖ від 1952 року, вона увійшла до КРЖ і тепер займає відповідальний пост президентки. Це почесть для СУА і для неї особисто. Окремо І. Куровицька представила присутнім на полуденку свою матір Михайлину Книш, яку всі привітали теплими оплесками.

Як відомо, КРЖ в ЗСА від свого заснування в 1888 році працює для поліпшення становища жінки у родинному житті і в громаді, не лишень в ЗСА, але й у цілому світі. Це завдання КРЖ не міняється, за винятком підходу до поодиноких справ. У теперішній каденції вперше таку широку та відповідальну організацію очолює українка — членка СУА, що розуміє велику відповідальність, яку несе цей пост. У її завданнях допомагає безупинно і з великою посвятою на пості скарбника Марія Томоруг.

Представниця СФУЖО до ООН О. Ставнича

У своєму заключному слові на полуденку І. Куровицька подякувала численним присутнім, у тому числі членкам СУА, Українського Музею та урядовим представницям до ООН за участь та всім, що доложили старань для успіху цієї імпрези, зокрема підкреслюючи працю Юрія Штогрина, що виконав по-мистецьки напис на плякеті, яку вручено почесній гості К. Тодд Вітман зі словами „Твоя перемога є перемогою для усіх жінок".

Голова КРЖ в ЗСА І. Куровицька представляє свою маму М. Книш губернаторові Ню Джерзі К.Т. Вітман.

У березні відбулися на терені ООН також підготовчі наради до Світової Конференції Жінок, що має проходити в 1995 році. Березнева підготовча конференція в Ню Йорку в часі між 2 і 18-им березня зібрала понад 1000 учасників з цілого світу. Однією з головних тем, порушених в Ню Йорку, було занечищення довкілля в деяких країнах, що найбільше загрожує жінкам та дітям, зокрема через нуклеарні та інші токсичні впливи. Це обговорювано на економічній комісії з проблем Европи. Саме на такому форумі українська представниця до ООН від Світової Федерації Українських Жіночих Організацій Ольга Ставнича мала нагоду виступити перед учасниками із недержавних установ з апелем, щоб вони взяли під увагу невідрадне становище жінок зі Східної Европи та вплинули на представників своїх урядів у їхніх нарадах і рішеннях взяти під опіку жінок та дітей у цей нелегкий час перемін і труднощів, які існують на даних теренах.

Свій виступ О. Ставнича підтвердила відтак у заяві, що її мала нагоду відчитати на пленарному засіданні урядових і неурядових представників до ООН 15-го березня. Заяву підготовили спільно О. Ставнича і Олена Процюк і в ній підкреслено, що зроблена вона в імені СФУЖО і Світового Руху Матерів, в якому працює вже довший час О. Процюк.

В заяві звернено увагу на величезні наслідки нуклеарного вибуху в Чорнобилі у 1986 році, які будуть відчутні ще сторіччями і які принесли стільки шкоди здоров'ю жінок та дітей в Україні. О. Ставнича звернула увагу присутніх численних делегатів, що саме ці наслідки, так поважні для здоров'я жінок і дітей, досі не знайшли у світі належного зрозуміння і ще далі є держави, що розбудовують нуклеарні споруди, не зважаючи на небезпеку, що це несе за собою.

Ця публічна заява викликала помітне враження на присутніх, бо вже два дні пізніше О. Ставнича і О. Процюк дали інтерв'ю в ООН радіопрограмі, а в останніх тижнях відбувалося ряд розмов на цю тему з представниками різних міжнародних організацій зокрема европейських, що дає надії, що всі вони таки звернуть більше уваги на невідрадне становище української жінки і дитини в Україні та дадуть так потрібну моральну і матеріяльну підтримку.

До того може допомогти також Міжнародна Конференція (НДЖО) на тему довкілля та впливу занечищення його на харчування і здоров'я, яка відбудеться в ООН в Ню Йорку в половині квітня і на якій виступатимуть також українські представниці.

О. Баюл...

(Закінчення зі стор. 1)

почали кружляти поголоски, що вона може переїхати на постійно до Коннектикат.

Турне олімпійських зірок на льоду вже розпочалося в ЗСА і за всіми даними українські першуни та лавреати олімпійських золотих медалів Оксана Баюл і Віктор Петренко здобувають оваційні признання публіки.

Сучасна...

(Закінчення зі стор. 2)

денної індійської суспільності, яка ще так недавно була, „суспільністю усного переказу". Тому і не дивно, що Джан Голбрейт — економіст, лавреат нагороди Нобеля, до певної міри хаотичну систему діяльности індійців назвав „функціонуючою анархією".

Виглядає, що з новим сторіччям прийдеться самому індійському народові очистити політичну систему і встановити новопорядок соціального пріоритету, що відповідає країні, яка щодо величини населення є другою у світі після Китаю.

Авторський вечір М. Ласовської-Крук

12-го березня численна дітройтська громада зійшлася в залі Українського Культурного Центру у Воррені, Мишиґен, щоб відзначити вихід в Україні книжки письменниці Мирослави Ласовської-Крук „День Мазепи". Вечір був підготовлений з рамени Наукового Товариства ім. Шевченка, Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України та Асоціяції Діячів Української Культури, відділи у Дітройті, членом яких є М. Ласовська-Крук.

У привіті від НТШ о. д-р Севастіян Сабол вказав на значення видання книжки „День Мазепи". Хоч драми, поміщені у збірці, писані у відстані довгих років, декотрі з них 35 років тому, вони і нині не втратили своєї актуальности. Теми драм пов'язані з постатями та подіями нашої історії і саме тепер так дуже потрібні до вивчення нашою молоддю в Україні.

Програмою вечора вела д-р Уляна Супрун. Представивши головного доповідача мгр Надію Стрихар із Ен Арбор, попросив її до слова. Мгр Н. Стрихар вказала на широкий засяг тематики в драмах і повістях М. Ласовської-Крук, починаючи від часів князя Володимира Великого, Хмельниччини, про молоді літа гетьмана Івана Мазепи, про поетесу Лесю Українку та передвоєнні і воєнні роки Другої світової війни. Аналізу творчости прелегентка підсилила рядом цитат з рецензій різних авторів. За свої твори авторка була нагороджена кількома літературними нагородами Фонду ім. І. Франка у Чикаго.

В чисто документальній формі голова ОЖ ОЧСУ, Відділ у Дітройті, Зеня Юрків подала листу позицій, які займала М. Ласовська-Крук у культурно-громадській праці.

Член Об'єднання Мистців Української Сцени Микола Кавка привітав письменницю від ОМУС та прочитав привіти від Об'єднання Надбужанців і приватний, від д-ра Миколи Климишина та його родини. В листі-привіті д-р Климишин звернув увагу, що М. Ласовська-Крук у повісті „Під чорним небом" вказала на факт, що політичні втікачі в часі Другої світової війни ніколи не були зрадниками рідного краю. Залишаючись, вони ставали жертвами, їх фізично нищили — смертю чи засланням у Сибір.

Потім розпочалася мистецька частина, читання уривків з драматичних творів. Частини з історичної драми „Володимир Великий" читали інж. Олександер Червійовський, д-р Микола Григорчук, мгр Ліда Прокоп, Ліда Ворик та Леся Ласовська. У прочитаному матеріялі прозвучали гарно донесені читцями слова тривоги і радостей, які хвилювали народ і князів України десять століть тому. Початок з драми „Льодолом" з глибоким відчуттям трагізму долі засланця і поворотця із Сибіру прочитали Катерина Потапенко, д-р Микола Григорчук, д-р Роман Тарнавський.

Драматичну напругу між читанням драм „Володимир Великий" та „Льодолом" було злагіднено інтерлюдією, фортепіяновим сольо піяністки Люби Щесюк, яка майстерно виконала „Дві пісні без слів" композитора Миколи Лисенка.

Д-р Марко Фаріон збагатив вечір виконанням двох пісень при акомпаньяменті бандури. В ролі Діда Гордія, персоніфікації невмирущого Духу України, він виступив разом з двома молоденькими любителями сцени — Марічкою Щесюк та Сергієм Ткаченком. Вони гарно відтворили образ з прологу до драми „День Мазепи", в якому Дід Гордій повчає дітей, що не безділлям, а розумом і чином можна здобути волю.

Присутні своїми оплесками висловили признання усім виконавцям програми, читцям, піяністці та співакові, чим дали заохоту до можливих дальших виступів у мистецьких вечорах.

Про Мирославу Ласовську-Крук як мистця пензля сказала голова АДУК Звенислава Гайда. Вона розповіла про студії, техніки малярства, відбуті вистави і запросила до оглянення ретроспективної виставки, у влаштуванні якої допоміг мистець Іван Негрич.

Несподіванкою для гостей і самої авторки було прочитання Зенею Юрків листів від Головної Управи ОЖ ОЧСУ та відділів із Сиракюз та Дітройту, в яких Провід Управ і членкині вітали авторку з днем її уродин. Саме напередодні авторка закінчила 75 років трудолюбивого життя. Китиці квітів та відспівання „Многая літа" скріпили почуття приємно проведених спільно хвилин.

У слові-відповіді авторка подякувала гостям за участь у вечорі, НТШ, ОЖ ОЧСУ та АДУК за рішення влаштувати цей вечір і за працю у підготові його, що включало і смачну перекуску, приготовану панями з ОЖ. Зокрема подякувала усім виконавцям, мистцям сцени та її любителям, музикам, усім доповідачам за привіти і квіти. Вечір показав якість висококваліфікованих мистців на терені Дітройту і потребу вияву їхніх талантів.

Після офіційного закриття гості ще довго не розходилися. Авторка підписувала книжки, гутірки проводилися при столах, інші оглядали виставку образів та архівні матеріяли-документи з громадської праці, рецензії на вистави та книжки.

Я активної участи у вечорі не брала, тому хай мені буде тут дозволено скласти авторці тих кілька слів признання:

Дорога ювілятко!

Твори твої для нас нині
То дар превеликий,
Вчитимуться по них в школах
Українські діти.

І на сценах в Україні,
Як покажуть всюди,
Будуть правду пізнавати
Українські люди.

В ювілей зичим здоров'я,
Довгих літ прожити,
Благ земних, наснаги в праці,
І далі творити.

Віра Крива

У ПОНЕДІЛОК, 11-ГО КВІТНЯ, Уряд президента Билла Клінтона повідомив, що застосовує торговельні санкції проти Тайвану за те, що Тайван відмовився зупинити продаж тигрових костей та рогів носорогів. Це вперше ЗСА застосовують торговельні санкції в обороні навколишнього світу. Діяна МекМікін, голова Фундації африканського тваринного світу, висловила своє вдоволення з того приводу, що ЗСА стали в проводі тих у світі, які змагаються, щоб спасти тигрів і носорогів від цілковитого знищення.

ПРЕЗИДЕНТ БИЛЛ КЛІНТОН виступив на міському зібранні у Шарлотт, П. Кар., з метою відповідати на питання у справі загального забезпечення охорони здоров'я. Одначе присутні громадяни зігнорували запропоновану тему та ставили йому питання на тему закордонної політики, його щирости, фінансових стосунків у афері „Вайтвотер" і його відвідування спортових змагань коштом платників податків. Президент був дещо розчарований таким оборотом справи але намагався відповісти на завдані йому питання.

Відбулася громадська нарада в справі допомоги українським спортовцям

Промовляє І. Чижович
(Світлив Р. Лужецький)

Горшам, Па. (М. Б-й). — Тут в неділю, 13-го лютого ц. р., в спортовому комплексі „Тризубівки" відбулася успішна зустріч громадянства з Ларисою Барабаш-Темпл, яка репрезентує НОК України на ЗСА і Канаду.

Згадану зустріч відкрив інж. Ігор Чижович, а проводив нею Ярослав Козак. Програма зустрічі включала висвітлення трьох коротких фільмів: українська репрезентація на зимовій Олімпіяді, виступ Оксани Баюл на европейському чемпіонаті і спортова репрезентація України в Баффало, Н.Й.

В своєму слові Л. Барабаш-Темпл подала короткі біографічні дані з життя відсутнього В. Борзова, міністра молоді і спорту і голови НОК УКраїни, як також деякі дані про спорт в Україні і заходи для приготування до літньої Олімпіяди в 1996 році в Атланті, Джорджа. В Україні створено 96 спортових федерацій, які є вже інтегровані міжнародно. В Атланті створено підготовчий комітет. Біля 300 спортовців і 100 членів обслуги братиме участь в літній Олімпіяді.

Присутні прихильники нашого спорту з приводу цієї зустрічі складали щедрі пожертви на потреби спортовців з України, які брали участь в зимовій Олімпіяді і візьмуть участь в літній. Зокрема інж. Борис Захарчук, голова УОКЦентру передав чек в сумі 3,000 дол. на потреби українських участи в згаданих олімпіадах від Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч".

Після формальної частини цієї зустрічі, справді успішної, відбулося прийняття, приготоване молодими жінками під проводом Віри Андрейчик.

ПІДПРИЄМСТВО „ПРОЛОГ ВІДЕО"
глибоко сумує з приводу передчасної смерти дорогого друга і партнера, президента компанії „Рось" в Києві

ОЛЕКСАНДРА Р. ЧУМАКА

Життя щоденно дає людині нові перспективи, спонукає до самовідданої праці над втіленням нових плянів та ідей. Смерть жорстоко перекреслює людські надії та сподівання. Але ми віримо, що велика справа почата Олександром, буде продовжена і розвинена його друзями і соратниками, всіми, хто був зігрітий його душевним теплом, одарений його щирістю і добротою, зар'яджений його могутньою творчою енергією.

Світла пам'ять про нього навіки збережеться в серцях тих, кого любив і кому вірив він, тих, хто любив його.

Передаємо наші найщиріші співчуття родині покійного, його друзям, всім, чиї душі сьогодні спустошені тяжкою втратою — смертю великої людини ОЛЕКСАНДРА Р. ЧУМАКА

Президент „Пролог Відео" — Юрій Смик
Віцепрезидент — Юрій Косачевич

З глибоким смутком і жалем повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що з волі Всевишнього по довгій і тяжкій недузі відійшов у вічність нар. біля Тернополя, Україна, проживши 83 роки, наш найдорожчий ТАТО, БРАТ, ДІДУСЬ, ПРАДІДУСЬ та ТЕСТЬ

бл.п. ЙОСИФ ТИМОЧКО

у Великодну Суботу 2-го квітня 1994 р. в лікарні Батпейдж на Лонґ Айленд.

Похоронні відправи відбулися в Світлий Понеділок 4-го квітня 1994 р. в український католицький церкві св. Володимира в Гемпстед, на Лонґ Айленд, Н.Й., а відтак на місцевому котолицькому цвинтарі Ґрінфілд в Гемпстед, Лонґ Айленд, Н.Й.

Покійний залишив в глибокому смутку:
доньку — ЛІДІЮ ЯЦИНИЧ з мужем ПЕТРОМ
— ОЛЬГУ РОБАК, та
— ЛЕСЮ ШЕЛЕЙ з мужем ДЖОНОМ,
внуків — РЕНАТУ АНДЖІЙОЛІ з мужем КАРМАЙНОМ,
— РОБЕРТУ МАСНУ з мужем ВОЛОДИМИРОМ та
— РЕҐІНУ ЯЦИНИЧ у Франції.
— МАЙКЕЛ'А, АНДРЕЮ, ПОЛ РОБАК та
— ДЖОН ДЕЙВІД ШЕЛЕЙ
правнуків — МИКОЛУ А. МАСНОГО, та численну родину в Україні, Бразилії й Арґентині.

Мережа допомоги ЗУАДК поширюється

Х. Сеник і Р. Сіра сортують ліки в Україні.

Чим тісніший зв'язок з Україною, тим глибше зрозуміння для її потреб у цей особливо болючий для неї переходовий час. У декого серед громади вже відчувається розчарування — опадають, мовляв, руки, як довго це може тривати?.. Та серед Дирекції ЗУАДК цього не відчувається. Є зрозуміння причин різних сумних ситуацій, хоча й є рішуча настанова змінити ті обставини. Ми свідомі того, що великою, може найбільшою, перепоною для загальної стабілізації в Україні — у всіх відношеннях є ще тривалі впливи русифікації, є різні прояви браку загальної національної свідомости серед міського населення, зокрема на сході і на півдні України. Коли лікар поставить діягнозу недуги, він не відвертається від хворого, він його лікує. Так само із суспільством. Коли бачимо наслідки насаджування впродовж довгих поколінь чужої культури, мови, трактування самого життя, з'являється постанова боротися усіма силами проти тих наслідків, живити ті здорові паростки, які проявляються на всіх землях України. Треба собі здати справу з того, що під цю пору страждають усі, і ті що зберегли рідну мову і культуру, і ті що загубили їх чи призабули, заворожені чужим лжеблеском.

Отож довелося дійти до розуміння фактичної ситуації: терплять усі — чи то на заході, чи на сході України, тому помагати треба. Витворюється настанова: допоможім і тим нашим братам, що потерпіли найбільше зло — це є звихнення національного хребта людини. Їй треба допомогти випростати його. І коли уділяємо і на тих землях допомогу, та людина усвідомлює собі: їй допомагають свідомі українці з далекої Америки, ті, які говорять на чужині українською рідною мовою, яким доля кожного українця з-над Дінця, з-над Дністра, з-над Дніпра чи з-над Десни не менше близька, ніж доля свідомого українця зі Львова чи Києва. Чи ж не варто і собі — подумають вони — перестати бути „російськомовним населенням" України, натомість відродити мову предків своїх — козаків. Рух для відтворення духових вартостей козацтва, хоча б на Дніпропетровщині (в майбутньому — Січеславщині) чи в Луганщині („Камінний Брід") — це не бутафорія, це не екзотика фантастів і мрійників. Це оте прозябання вічно живих здорових паростків української прадавньої духовости. Тому то ЗУАДК звернув пильну увагу на ці явища.

Наведемо тут приклади, що наша патріотична громада усвідомила собі, чому і для чого треба саме тепер допомагати, чому треба висилати щедрі датки до ЗУАДК, хоча б тепер на збірку т. зв. „Писанки". Це, як мовиться, не пуста пропаґанда. Це заклик дати свою братню-сестринну допомогу у час великої кризи, у час великої загрози. Наші приклади подвижницької діяльности на сході України, в районах, де русифікація доходила до крайніх меж:

1. Діяльність молодих полтавців Тетяни і Олеся Пошивайлів у Полтаві. Разом зі своїми однодумцями вони зорганізували Краєзнавчий музей, журнал „Українське Народознавство" і видавництво цієї ж назви. Видали вже дуже цінну, гарно оформлену фахову книжку „Етнографія українського гончарства" — з передмовою знавця етнографії покійного Івана Гон-Гончара (408 стор.). Книжку цю надіслали і до ЗУАДК до продажу, щоб продовжувати свою національно-державницьку працю. Ми повинні допомогти цим молодим ентузіястам української культури на Полтавщині.

2. На Донеччині, у місті Слов'янську, діє вже український дитячий садок „Квітонька", де вчать дітей української мови, української пісні і танцю. Батьки здалеку привозять туди дітей, бо хочуть, щоб вони навчилися мови своєї батьківщини, якщо її батьки самі не знають. Тій благородній установі треба допомогти.

3. В тому ж Слов'янську заложено першу в Україні приватну вищу школу — політехніку. Її ректор Федір Піддубний пише в тамтешньому часописі: „Я вірю в майбутнє України". І їм треба допомогти, заохотити поступово переводити предмети на українську викладову мову (адже всі фахові підручники там російською мовою).

4. В Луганщині уже другий рік виходить місячник українською мовою „Камінний Брід", що відіграє велику усвідомлюючу ролю, — пише про давнину знахідок на цій прадавній, заселеній ще з камінного віку автохтонами землі, з цікавими козацькими традиціями (звідси і назва „Камінний Брід"). Читаємо в цьому часописі, який редакція нам прислала, про вшанування родинних місць Бориса Грінченка, якому зведено надгробний пам'ятник із вдячности за його вклад в українське мовознавство, в письменство, культуру. І редакції „Камінного Броду" треба знову допомогти. Десь рік тому їм вислано було від ЗУАДК 250 дол. на папір для часопису.

5. В місті Донецьку діє вже третій рік єдина українська школа, директор якої педагог-ентузіяст Леонід Громовий переборов разом із своїм учительським складом величезні труднощі і спротив з російського боку. Це спеціялізована суспільно-гуманітарна школа Донецька. ЗУАДК уже висилав минулого року допомогу. Треба її знову вислати, адже це єдина українська школа на всю Донеччину.

6. Є ще інші українські національно-державницькі центри: „Просвіта" в Харкові, журнал „Бористен" у Дніпропетровську, що проводить велику усвідомлюючу працю з ініціятиви молодого редактора-патріота Фіделя Сухоноса. Врешті не сміємо забувати про Миколаївщину над Чорним морем. Там працюють учительки-патріотки, які викладають в тамтешніх школах, середніх і вищих, українську мову, літературу, культуру.

Недавно ми отримали зворушливі фотографії і допис про те, як відбувалося там святкування св. Миколая. Передані від ЗУАДК 100 дол. переслала для дітей нашим добрим учителькам (одна з них Віра Гавриш-Прінько) Марія Драч з Києва (лист для нас із точним розрахунком за цю суму). Тоді 300 людей прийшли до церкви, де вони почули про те, як піклуються про дітей далекі заокеанські українці, а саме наша установа ЗУАДК, про який там і розказано. 60 дітей дістали з того подарунки від св. Миколая.

Маємо при тому добру новину щодо допомоги Україні ліками, яких там дуже бракує. А саме: Владика Володимир Паска недавно повідомив нашу канцелярію, що Управа Місії Католицької Медичної Допомоги вже втретє призначила Україні значну кількість ліків. Перший раз це було в грудні 1992 року, коли ліки були доставлені на Україну літаком „Мрія". Тоді більшість ліків пішла до Житомира і Львова. Другий раз ліки переслано у вересні 1993 року, коли даний вантаж ліків пішов для сиротинців у Львівській та Івано-Франківській областях. Тоді членки Екзекутиви ЗУАДК Христя Харина-Сеник та Роксоляна Сіра особисто доглянули, щоб ліки були справедливо розприділені. Тепер, уже третій раз, ця сама Католицька акція передає велику кількість ліків для України через ЗУАДК. Дирекція ЗУАДК щиро вдячна цій же Католицькій акції, а також Владиці В. Пасці за те, що потурбувався у відповідних інстанціях про цю допомогу, вияснивши конечність її. Знову розподілом займуться ті ж пані, членки Екзекутиви ЗУАДК. Саме 22-го березня 1994 року, коли пишемо цей допис для інформації нашої жертвенної громади, відпливає корабель з ліками до порту Одеси, звідки цей вантаж ліків буде перевезений до Києва при пильному нагляді представника ЗУАДК Ореста Васильцева. Частину його доставлять незабезпеченим ще областям західньої України, а більше, як половина буде розприділена до шпиталів, сиротинців і домів для старших віком у містах східньої України. Ціна медикаментів — 845,880.11 дол.; вага вантажу — 16 тонн. Інформуємо, що медикаменти охоплюють різнородні ліки: антибіотики, ліки на улькус (виразку) жолудка, ліки на серцеві недуги, проти високого тиснення крови, проти перестуди та алерґії. Для дітей — вітаміни, сиропи проти кашлю, окремі препарати проти високої гарячки і перестуди.

Ми свідомі того, що наші членки Екзекутиви ЗУАДК приділять багато труду, щоб ті ліки дістали найбільш потребуючі в Україні, зокрема хворі діти.

Ці окремі приклади діяльности ЗУАДК нехай будуть для наших читачів прикладом, як поширює свою діяльність ЗУАДК і який відгомін цієї допомоги.

Закликаємо щедро відгукнутися на листи „Писанки" ЗУАДК.

Н. Пазуняк

✻ ПРАЦЯ ✻

Пошукуємо жінку до опіки трьох дітей (двоє шкільного віку) та до домашньої праці. Прошу телефонувати після 7-ої год. веч. Тел.: (201) 857-2704

✻ РІЗНЕ ✻

ХЛОПЧИК

з України (віком 9 років) з мамою (віком 39 років) шукає сім'ю, яка б взяла його на тимчасове проживання, а для мами надала б домашню працю. Бажаючих їм допомогти просимо звертатись на число телефону:

1 (617) 327-7275

P.S. Може відгукнуться люди, в яких є діти приблизно такого ж віку.

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻

АДМІНІСТРАЦІЯ ВИДАНЬ

„СВОБОДИ" і „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"

ВІДДІЛ ОГОЛОШЕНЬ

повідомляє, що згідно з рішенням ГОЛОВНОЇ ЕКЗЕКУТИВИ УНС від

1-го ТРАВНЯ 1994 РОКУ

оплати за оголошення будуть підвищені

SVOBODA
Established 1893
- Oldest and foremost Ukrainian-language daily in the United States
- Published daily, except Sundays, Mondays and holidays

THE UKRAINIAN WEEKLY
Established 1933
- English-language weekly newspaper offering a Ukrainian perspective on the news.
- Published Sundays.

PUBLISHED BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 ■ (201) 434-0237 ■

RATE CARD
BEST MEDIUM TO REACH ALL UKRAINIANS
IN THE UNITED STATES OF AMERICA AND CANADA.

Advertising Contract

with „SVOBODA" — Ukrainian Daily ☐
with THE UKRAINIAN WEEKLY ☐

1-9 ads	$12.00 per inch/Sc	Firm:
10 or more ads	20% discount	Address:
24 or more ads	25% discount	
52 ads	30% discount	Per:

ADVERTISING RATES FOR "SVOBODA" — *Ukrainian Daily*

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED BY NOON THREE DAYS BEFORE PUBLICATION.
OBITUARIES ACCEPTED BY TELEPHONE DAILY UNTIL 8:30 A.M.

FULL PAGE (160")	$1,800.00	QUARTER PAGE (40")	$450.00
HALF PAGE (80")	$ 900.00	EIGHTH PAGE (20")	$230.00

1. *All General Advertising:* 1 inch, single column $12.00
2. *Fraternal and Community Advertising:* 1 inch, single column $ 7.50
3. *Information on Mechanical Requirements:*
   a) *Width of one column* 1¾ inches
   b) *Length of column* 20 inches
   c) *Columns to a page* 8

✻✻✻

THE UKRAINIAN WEEKLY *(Published in English on Sundays)*

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED ONE WEEK PRIOR TO PUBLICATION. **FRIDAY NOON.**

Advertising rates for The Ukrainian Weekly:

All General Advertising 1 inch, single column $12.00
Fraternal and Community Advertising: 1 inch, single column $ 7.50

FULL PAGE (58")	$600.00	QUARTER PAGE (14½")	$165.00
HALF PAGE (29")	$310.00	EIGHTH PAGE (7¼")	$ 85.00

FOUR-PAGE CENTERFOLD PULLOUT $2,900.00

a) Width of one column 2 5/16 inches
b) Length of one column 14½ inches
c) Columns to a page 4

ALL ADVERTISEMENTS ARE SUBJECT TO APPROVAL

Photo reproduction:
a) single column $ 9.60
b) double column $12.00
c) triple column $12.40

NOTE:
1. A 50% deposit is to accompany the text of the advertisement.
2. **All advertising correspondence should be directed to Mrs. Maria Szeparowycz, advertising manager.**
3. Kindly make checks payable to Svoboda or The Ukrainian Weekly.